

Υπόθεση T-410/03

Hoechst AG

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Αίτηση παρεμβάσεως — Συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς — Σύμπραξη»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2004 . . . II - 4453

Περίληψη της διατάξεως

Διαδικασία — Παρέμβαση — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς — Διαφορά σχετικά με την ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Διαφορά περιοριζόμενη στην ακύρωση ή τη μείωση των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Δεν μπορεί πλέον να τεθεί υπό αμφισβίτηση το ευεργέτημα της πλήρους απαλλαγής που χορηγήθηκε στην αιτούσα την παρέμβαση — Δεν υφίσταται συμφέρον (Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 40, εδ. 2, και 53, εδ. 1)

Η έννοια του συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, πρέπει να ορίζεται βάσει αυτού καθεαυτού του αντικειμένου της διαφοράς και να εκλαμβάνεται ως άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται σε αυτά καθεαυτά τα αιτήματα και όχι ως συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους. Συγκεκριμένα, με τον όρο «επίλυση» της διαφοράς πρέπει να νοείται η ζητούμενη από το Δικαστήριο τελική κρίση, όπως αυτή θα ορίζεται στο διατακτικό της αποφάσεως. Για να κριθεί το παραδεκτόν αιτήσεως παρεμβάσεως, πρέπει, μεταξύ άλλων, να εξετάζεται αν ο παρεμβαίνων επηρεάζεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη και αν το συμφέρον του για την επίλυση της διαφοράς είναι συγκεκριμένο. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των αιτούντων την παρέμβαση που δικαιολογούν άμεσο συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται στη συγκεκριμένη πράξη της οποίας η ακύρωση ζητείται και των αιτούντων την παρέμβαση που δεν δικαιολογούν παρά μόνον έμμεσο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς λόγω των ομοιοτήτων μεταξύ της καταστάσεώς τους και εκείνης στην οποία βρίσκεται ένας από τους διαδίκους.

Δεν έχει άμεσο και ενεστώς συμφέρον επιχείρηση, που συμμετείχε στη σύμπραξη, αλλά στην οποία χορηγήθηκε πλήρης απαλλαγή με την απόφαση της Επιτροπής, επειδή ήταν η πρώτη που παρέσχε καθοριστικά αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της έρευνας, όσον αφορά την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε άλλη επιχείρηση, που συμμετείχε στη σύμπραξη, κατά της ίδιας αποφάσεως της Επιτροπής καθόσον με την απόφαση αυτή της επιβάλλεται πρόστιμο λόγω της συμμετοχής της και στο πλαίσιο της οποίας η επιχείρηση αυτή διεκδικεί το ότι ήταν η πρώτη επιχείρηση που συνεργάστηκε με την Επιτροπή. Πράγματι, εφόσον οι διατάξεις της αποφάσεως περί χορηγήσεως πλήρους απαλλαγής στην αιτούσα την παρέμβαση δεν αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, δικαστική απόφαση ακυρώνουσα ή μεταρρυθμίζουσα την απόφαση της Επιτροπής όσον αφορά την προσφεύγουσα δεν θίγει τις διατάξεις της αποφάσεως ως προς την αιτούσα την παρέμβαση.

(βλ. σκέψεις 14, 19, 22)